LUTHERSK KIRKE

KIRKE-NYT for Den evangelisk-lutherske Frikirke i Danmark

**"Han er opstået, som han har sagt.
Kom og se stedet, hvor han lå!"**

Matthæusevangeliet 28,6

Nr. 4-5 **April-maj 2002** **Årgang 52**

LUTHERSK KIRKE
er **KIRKE-NYT** for Den evangelisk-lutherske Frikirke i Danmark
Bladet udkommer 6-8 gange årligt og koster for 2002 100 kr.;unge under udd. 50 kr.; udland 150 kr.

Udgiver
Den evangelisk - lutherske Frikirke
Ewaldsvej 9
8723 Løsning

Redaktion
Leif G. Jensen (ansv)
Vagn Lyrstrand
Kirstina Strand
Jens Nex (grafik)

Ekspedition
"Luthersk Kirke"
v. Søren P. Jensen
Skærvegyden 7
8723 Løsning.
Tlf. 75 65 02 23
Giro nr. 5497701

Sats og tryk
Redaktionen og Tolstrups Trykkeri Esbjerg

Andre adresser
Se bagsiden

Internet-adresse
www.vivit.dk

Påske *med løver*

Påskeandagt i tilknytning til Daniels bog 6,18-28, som anbefales læst. Inspiration er hentet fra en svensk andagtsbog over Daniels bog af Bengt Pleijel med titlen "I Guds händer - vad som än händer."

Daniel er kastet i løvekulen.
Fjenderne har fået det, som de ville: "Sådan, nu er han borte!" - som vel Jesu fjender tænkte, da de havde fået ham dræbt. Og som det sker, at nogen føler sig lettet, når de har fået Jesus og hans ord ud af livet...

Men kongen er urolig, kan ikke spise, finder hverken søvn eller hvile; som den unge Augustin, der søgte at kvitte troen på Jesus, måtte erkende: "Menneskets hjerte er uroligt, indtil det finder hvile hos Gud."

Hvad gør Daniel?
Måske sover han med en løveunge som hovedpude! Måske han beder, som forlængst David bad i en grotte:

Jeg råber til Gud den Højeste, til Gud, der fører min sag igennem. Han sender mig hjælp fra himlen, gør den, der jager mig, til spot. Gud sender sin godhed og troskab. Jeg ligger blandt løver, der hungrer efter menneskekød; deres tænder er spyd og pile, deres tunger et skarpt sværd. (Sl 57,3-5).

Skarpe tunger, spotske og hånende tunger - eller tavse og ligegyldige tunger. Du kender det måske? Vi kan opleve det i hverdagen, i skole og på arbejdsplads som i en løvekule: Hvordan skal det gå os? Vil vi overleve med troen i behold? Vil Gud vise sig stærk og redde?

Sådan kommer kongen tidligt om morgenen til løvekulen: *Daniel, du den levende Guds tjener! Har den Gud, som du tilbeder, kunnet redde dig fra løverne?* Eller har han vist sig magtesløs, som det så ud, da fjender lagde deres planer, og intet hindrede, at du kom i dette mørke? Jo, Gud havde - til kongens store glæde - hjulpet Daniel i løvekulen. End ikke en rift havde han fået.

Men ak, de andre, som ikke havde villet tro Daniels Gud, gik med deres familier fortabt som løvemad! Det er alvor! Synd og hovmod drager også i det ydre uskyldige med sig i fortabelsen; som skarerne lod sig drage med af dem, der langfredag kastede Guds Søn for hadets løver! For *syndens løn er døden* - og Jesus døde netop fordi han havde fået lagt vores synder på sig! *Men Guds nådegave er evigt liv ved Jesus Kristus vor Herre!* (Rom 6,23).

Hvad gør vi?

Kan vi regne med Herrens hjælp i dag? Vil vi blive frelst fra "løverne"? Apostelen siger: *Vær årvågne og på vagt! Jeres modstander, Djævelen, går omkring som en brølende løve og leder efter nogen at sluge. Stå ham imod, faste i troen* (1 Pet 5,8-9).

Bliv ved med som Daniel at lukke din dør, høre Herrens ord og at bede! Det er alfa og omega. For Djævelen har mange tricks, som vi møder en hel hær af dem påskemorgen og ved den tomme grav. Men ingen af dem kunne besejre og beholde den korsfæstede, for han kom og viste sig som den levende.

Paulus fortæller om sine lidelser og forfølgelser: *Herren har reddet mig ud af dem alle* (2 Tim 2,11). Han oplevede som Daniel i løvekulen at blive draget i retten for sin tros skyld. *Men Herren stod mig bi og gav mig kraft, og jeg blev udfriet af løvens gab*. Han blev ikke reddet *fra* lidelser; men Herren reddede ham *ud af* lidelserne. Og han ved: *Herren vil fri mig fra alt ondt og bringe mig frelst ind i sit himmelske rige* (2 Tim 4,17-18).

Et nutidigt eksempel

En missionær kom hjem fra et land, hvor der var udbrudt forfølgelse. Flere af hans medarbejdere var blevet dræbt. Hvorfor fik han lov at leve? - Han svarede omtrent som følger: "Sommetider redder Herren os ud af døden. Til andre tider redder han os gennem døden. På den ene eller den anden måde redder Herren os altid - for Han er opstandelsen og livet. Og han lover: *Den, der tror på mig, skal leve, om han end dør. Og enhver, som lever og tror på mig, skal aldrig i al evighed dø* (Joh 11,25-26).

Derfor behøver en kristen aldrig at frygte. Alligevel kan frygten komme. Det ved Jesus, og han giver denne trøst: *Jeg siger til jer, mine venner: Frygt ikke dem, der slår legemet ihjel og derefter ikke er i stand til at gøre mere!* (Luk 12,4). For Herren, som bar vore synder på sit legeme op på korset og ind i Guds dom, han er opstået med det selv samme legeme. Og som han opstod, skal enhver som tror på ham, opstå!

Glædelig påske - blandt løver!

Vagn Lyrstrand

3 x ihukommelse

Nadveren anses ofte blot som et mindemåltid, hvor vi bør tænke kraftigt på Jesus efter opskriften: Alt dette har jeg gjort for dig; hvad har du gjort for mig? Men hvad mente Jesus med: Gør dette til ihukommelse af mig! - eller: Gør dette til min ihukommelse? - Af prædiken over Lukas 22,14-20.

Vi ihukommer Jesus

Da timen var inde, satte han sig til bords sammen med apostlene. - Det var timen for israelitternes årlige mindefest for udfrielsen af Ægypten. Døden havde fejet gennem landet og dræbt alle førstefødte - undtagen hvor der var blod på dørene, efter Guds løfte: "Slagt et lam og smør blodet på jeres dørstolper, og døden vil gå jer forbi. Det er påske for Herren." Og Gud sagde: "Denne dag skal I have som mindedag. Og når jeres børn spørger, hvad det er for en skik, skal I svare: Det er fordi Herren sprang israelitternes huse over, da han slog ægypterne ned" (2 Mos 12).

Påsken var mindefest; men også fremtidsfest. Ofte har jøder sat en tom stol ved påskebordet; for hvis nu Messias skulle komme! Gud havde jo lovet Moses: "En profet som dig vil jeg oprejse. Og en ny pagt vil jeg oprette; ikke som den jeg sluttede med jeres fædre, da jeg førte dem ud af Ægypten og som de brød. Men jeg lægger min lov i deres sind og skriver den i deres hjerte." "Jeg tilgiver deres skyld og husker ikke længere på deres synd" (Jer 31). Sådan var det med stor glæde og forventning, jøderne begyndte på denne fest.

Jeg har hjerteligt længstes efter at spise dette påskemåltid med jer, før jeg skal lide, siger Jesus. - Fra da af blev påskemåltidet fornyet som en mindefest for, hvad Jesus har gjort og lidt. Og det har vi god grund til at mindes, som Hebræerbrevet siger: "På ham som tålt en sådan modsigelse af syndere, skal I tænke, for at I ikke skal blive trætte og modløse" (Hebr 12,3; gl.ov.). Sådan styrkes vi i nadveren ved at mindes Herren Jesus og hans selvopofrende og grænseløse kærlighed til os.

Men nadveren er meget mere.

Jesus ihukommer også os

Det er den anden betydning af: *Gør dette til min ihukommelse.* - Jesus drager os i nadveren ind i sin kærlighed og omsorg, så han gør os fælles med sig. Det er det, der bliver så dybt og rigt, når han giver brød og vin med ordene: *Dette er mit legeme!* og: *Dette er mit blod!* da kommer han disciplene i hu, så han tager sig af dem og gør dem fælles med sig. Det fremgår tydeligt, når apostelen Paulus spørger: "Velsignelsens bæger, som vi velsigner, er det ikke fællesskab med Kristi blod? Brødet, som vi bryder, er det ikke fællesskab med Kristi legeme?" (1 Kor 10,16).

Hvad der er sket med Kristus, da han hengav sit legeme og udgød sit blod i lidelse og død, det sker nu med os. Døden passerer! Og Herren Jesus kommer os i hu, så han giver os syndernes forladelse. Dermed er hele den gamle pagt, som hvilede på gerninger og bud forbi. Vi kommer ind i et nyt forbund med Gud, der helt og holdent hviler på syndernes forladelse, som er vundet os, ved at Jesus hengav sit legeme og udgød sit blod for os, så vores regnskab med Gud er gjort op. Som ingen andre steder får vi i den hellige nadver lov at se og smage, at Kristus kommer os i hu!

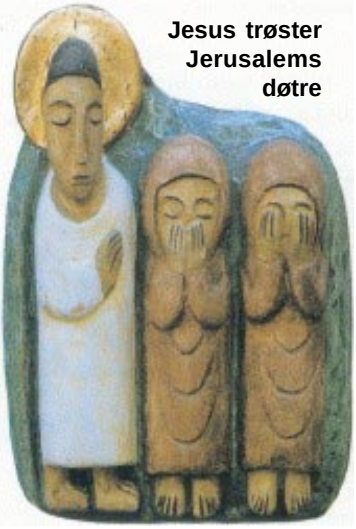

Jesus trøster Jerusalems døtre

- og Jesus kommer os i hu.

Og Gud ihukommer Jesus

Det er det tredje, vi kan tænke på ved Jesus befaling: *Gør dette til min ihukommelse*. - Ved nadverdeltagelse kommes Jesus og hans gerning og offer i hu hos Gud. Og Gud ser ikke en discipel af Jesus som den synder, han uundgåeligt er. Men Den hellige Gud ihukommer da, at hans Søn har hengivet sit legeme og udgydt sit blod for os til syndernes forladelse. Og vi er i Guds øjne rene og retfærdige.

Jesus peger på det med udsagnet om, at *det fuldendes i Guds rige*. Nadveren er et fremtidsmåltid, der rækker ind i Guds nye verden, hvor der ikke er synd og død mere, men hvor alle skal kende Gud af hjertet ved syndsforladelsens nye pagt. Her er det foreløbigt under brød og vin; dér skal det fuldendes, hvor vi skal se Kristus som han er og sidde til bords med både Moses og apostlene og alle Kristus-troende til alle tider.

Nadveren sker til Gud Faders ihukommelse af sin Søn. For bag dette fest-måltid står Jesus som vor himmelske ypperstepræst. Og "en sådan ypperstepræst trængte vi til, en der er hellig, uskyldig, ren, skilt ud fra syndere og ophøjet over himlen, en der én gang for alle bragte sig selv som offer" (Hebr 7,26-27). "En sådan ypperstepræst, som sidder på højre side af den Højestes trone i himlene og gør tjeneste" (8,1-2). "For Kristus gik ind i selve himlen for at træde frem for Guds ansigt til gavn for os... Sådan er Kristus ofret én gang for at bære manges synder og vil anden gang komme til syne for at frelse dem, der venter på ham." (9,24.28). - Altså: **Gør dette til min ihukommelse!**

Vagn Lyrstrand

Korsord giver klarhed

Der er dage, hvor vi ser tingene tydeligere end andre dage: Når vejret er klart med sol og blå himmel; når vi er særligt udhvilede; når vi kommer ud for noget, der får os til at standse op og tænke efter.

Det er godt, når vi ser virkeligheden uden al den røg og tåge, som ofte lægger sig over hverdagen. Men det kan også være vanskeligt at se virkeligheden, hvis det dermed går op for os, at det er for sent at gøre det godt igen, som vi gjorde forkert. Det kan være ved en af vore kæres dødsleje, hvor vi mærker, at tiden er forpasset. Vi nåede ikke at vise kærlighed og gøre det, som vi burde. Det kan også være midt i livet, når vi hverken kan se nogen vej tilbage eller fremad. Eller det kan være på vort eget dødsleje, hvor vi med klarhed ser, at det ikke mere nytter at tænke: "Det gør jeg godt i morgen."

Vores frelser, Jesus Kristus, har talt til os på sit dødsleje fra korset. Han giver os mulighed for at se syv afgørende ting. Han giver os en klarhed, som samtidig fylder os med håb og trøst, uanset hvordan virkeligheden ellers ser ud.

1. "Fader, tilgiv dem, for de ved ikke, hvad de gør!"

Kan man være skyldig, hvis man ikke ved af sin skyld? Kan man anklages for noget, man har gjort, hvis man ikke vidste bedre? - Et vanskeligt spørgsmål at besvare.

Hvad med Jerusalems befolkning, ypperstepræster og skriftkloge? Vidste de ikke bedre, da de korsfæstede Jesus? Og hvad med os? Når vi gør noget forkert og ondt, ved vi så ikke bedre? Nej, nogle gange ved vi ikke bedre. Årsagen er måske, at vi ikke lod Gud fortælle os det, der var bedre. Vore egne tanker overdøvede Guds ord til os. Vi kom ikke i kirke. Og selv om vi kom, tog vi ikke imod den undervisning og vejledning, Gud havde til os. Vi kunne ikke lytte, fordi vi var fyldt af os selv og af alle mulige andre ting. Derfor gik vi hen og gjorde noget skæbnesvangert forkert. Vi gjorde det måske sammen med andre - i flok. Og vi kunne med god ret sige, at det ikke så meget var vores skyld, som det var de andres. Vi var bare med.

Jesus havde undervist i Jerusalem. Han havde forkyndt i templet og på torvet. Folket havde alle muligheder for at vide, at han var Guds egen Søn og deres frelser. Alligevel korsfæstede de ham.

Vi har også alle muligheder for at kende Jesus Kristus. Vi har Guds ord. Vi har en menighed og kirke, hvor vi kan vokse i troen og lære, hvad der er godt for os at gøre og ikke at gøre. Men hvordan bruger vi de muligheder, Gud giver os?

Kong David er et eksempel på, at man kan være godt undervist og oplært uden dog at kunne bruge det,

man ved inderst inde.. Han kendte Gud og hans nåde. Alligevel blev han både morder og ægteskabsbryder. Først bagefter - da Guds profet kom til ham - så han livet klart for sig - og sin skyld. Men hvad hjælper det at se skylden klart, hvis den er så stor, at vi ikke har nogen vej tilbage?

Jesus svarer med at bede for os: "Fader tilgiv dem. For de ved ikke hvad de gør!" - Nu ser jeg, at jeg er skyldig, også selv om jeg handlede helt eller delvist i uvidenhed. Der *var* ingen undskyldning. Og der *er* ingen undskyldning. Men Jesu første ord fra korset lyder med klarhed ud over den frygtelige skyld. "Fader, tilgiv dem!" Og mon ikke hans Fader hører hans bøn og bønhører ham?

Jesu første korsord viser med klarhed, at min Fader vil tilgive mig.

2. "Kvinde, dér er din søn!" "Dér er din mor!"

Det andet korsord giver klarhed over, hvem der står os nærmest, og hvem det er, vi skal stå nærmest. Vi ved det måske godt i forvejen. Men det er ikke sikkert, at vi ser hin-anden så klart, som vi har brug for. For hvor er din mor? Og hvor er dit voksne barn? Ser du dine forældre? Og ser du dem som *dine* forældre? Eller omtaler du dem - måske halvt i spøg - som "de gamle"?

Jesus kaldte ikke sin mor for "den gamle". Han havde hjerte for hende, også da han selv var ramt af lidelse og smerte. Da han hang på korset, vidste han, at han ikke mere kunne tage sig af sin mor i det jordiske liv, sådan som en søn bør gøre det. Og han så klart for sig, at hun ikke kunne passe sig selv. Derfor henviser han hende til sin bedste ven, Johannes. "Mor! Ham skal du holde dig til som din søn. Tag imod alt godt fra ham."

Når du synes, at du er gammel og grå og ikke noget værd, men kun til overs, da giver Jesus dig lov til at være gammel og grå og til besvær. "Se, der er din søn og datter! Jeg har givet dem til dig." I den kristne menighed giver han os sådan en tjeneste overfor hinanden - uanset om vi har børn eller ej. Tag frimodigt imod den støtte, Gud sender dig gennem en trofast kristen.

Og derpå siger han til sin bedste ven, Johannes: "Dér er din mor!" Jesus giver Ikke en lang huskeseddel med ting, Johannes skal gøre. Han nævner blot hvem hun er, og hvor hun er: "Dér er din mor!"

Kristen omsorg er enkel - og dog omfatter den alt. "Dér er det menneske, som du skal tage til dig og sørge trofast for indtil det lukker sine øjne!" Den korsfæstede giver os til hinanden i den kristne menighed.

Jesu andet ord fra korset giver os klarhed over, hvad Gud vil med os i forhold til vore nærmeste.

3. "Sandelig siger jeg dig: I dag skal du være med mig i Paradis!"

Ved korset ser vi ikke blot Jesus, men også to forbrydere, to mennesker, som vi må foragte for det, de har gjort. Først taler de begge spottende til Jesus. Men senere henvender den ene af dem sig til Jesus i bøn. Hvad er der sket med ham? Hvad har gjort ham blød? Måske Jesu forbøn for sine fjender: "Fader, tilgiv dem!" Måske Jesu omsorg for sin mor.

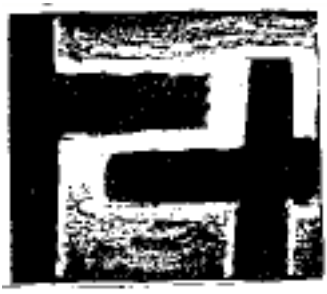

Troen på Guds tilgivelse kommer ikke ud af ingenting. Den kommer ved at lytte til Jesus og ved se hans lidelse og mærke hans barmhjertighed. Røveren vover sig frem og beder: "Husk på mig, når du kommer i dit rige. Du er en konge. Du ejer Himmeriget." Jesus svarer: "Sandelig siger jeg dig: I dag skal du og jeg være sammen ... i Paradis."

Skulle du så ikke også vove dig frem til Jesus i bøn? Du har lov til det, når du tænker på hans forbøn og omsorg, og når du overvejer hans lidelse i dit sted. Tænk, at få lov at se Paradis så klart for sig. Jesus viser en røver det. Og røveren ser det i troen - og kort efter var de sammen i Paradis hjemme hos Gud.

Jesu tredje korsord viser os Paradis med klarhed.

4. "Min Gud, min Gud, hvorfor har du forladt mig?"

Da Jesus sagde dette fjerde ord, var han helt alene. Solen blev formørket. Gud var tavs. Der var ingen hjælp var at finde. Ingen klarhed. Intet lys. Kun vrede, skyld og dom. For nu led Jesus straffen for røveren. Han led også straffen for sin mor og sin bedste ven. Han led for sine fjender, der handlede i uvidenhed. Han led straffen for os og for alle. Når vi hører dette frygtelige råb, får vi klarhed over, at Jesus døde i vort sted.

Dette ord er det midterste af de syv korsord. Det står i centrum og peger dermed på, at Jesu død for os er centrum i vor kristne tro. Det giver klarhed over, hvad der altid skal stå i centrum i vores personlige gudstro og i vores menighed: nemlig Jesu kors, og at han døde for os.

5. "Jeg tørster!"

Evangelisten Johannes fortæller, at Jesus sagde dette, "for at Skriften skulle opfyldes." Tænk, at Jesus i sin død levede sådan med og for Den hellige Skrift, at hans hjerte endog på dødslejet bankede for at opfylde Skriftens ord til mindste detalje.

Det giver klarhed over Skriftens store betydning for os. Det understreger mere end noget andet, at Skriften er et uudtømmeligt skatkammer, som vi kan øse af til hver en tid.

Guds ord må følge os dag og nat - være i hjertet, i sindet, i tanken og på vore læber. For i Bibelen giver Gud os alle de ord, vi behøver både til liv og salighed. Han trøster og formaner, opmuntrer og irettesætter og vejleder.

"Jeg tørster!" Det er også et ord, du selv må sige til Gud. "Som en hjort skriger efter vand, sådan tørster jeg efter dig, du den levende Gud. Åbenbar dig for mig!" Her ser vi klart for os, at Frelseren påtog sig vores vilkår. Hans tørst peger også på, hvad han har sagt om at give et glas vand til dem, som tørster: "Den, der giver en af disse små blot et bæger koldt vand at drikke, fordi det er en discipel, sandelig siger jeg jer: Han skal ikke gå glip af sin løn" (Matt 10,42). Lad Kristus slukke din tørst med livets vand. Og sluk hinandens tørst!

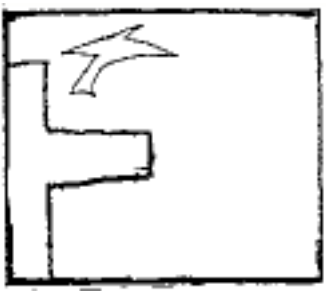

6. "Det er fuldbragt!"

Det er lykkedes. Det gik i orden. Det er jo en dejlig besked, når du venter på svar. Fik jeg mon det arbejde, jeg søgte? Bestod jeg min skriftlige eksamen? Blev hun rask? Hvordan var svaret fra lægen?

Jesus siger: "Det er fuldbragt." Det handler ikke om de store ting som arbejde, helbred og eksamen, men om det, der er endnu større: at det vil lykkes med hele menneskelivet. Tænk, at vi her får et klart billede af, at det lykkes. Han bliver vore frelser. Vi ser, at det er ham, vi behøver. Ham må vi overlade alt til, hengive os til og tro og stole på både i familie, arbejde, uddannelse og menighed, ja, i liv og død. Og da særligt i svære tider. Også når det, vi havde gang i, ikke lykkedes. Når vi har forpassede tiden og står med skyld og kun skyld, da siger han: "Det er fuldbragt. Jeg har fuldbragt det for dig."

Nu ser vi klart, at livet - vores eget liv - ikke kan andet end lykkes, når han er vores Frelser.

7. "Fader, i dine hænder betror jeg min ånd!"

Hans sidste ord viser os hen til Faderen og Faderens hænder. Vore egne og andres hænder betyder jo meget.

Det meste af det, vi gør, gør vi med vore hænder. Hænder kan udrette meget godt, men kan også volde meget ondt. Men hvad den dag, hvor dine hænder synker, og du ikke kan hjælpe dig selv? Er du da overladt til de seks hænder, som løfter din kiste? Nej! Jesu sidste korsord giver dig klarhed over, at Faderens hænder er rakt ud for at favne og bære. "Fader, i dine hænder betror jeg min ånd!"

Det må du også sige, når du skal dø. Og du må øve dig deri hver aften, når du skal sove, og sige: "Fader, i dine hænder betror jeg legeme og sjæl. Bevar mig mod alt ondt. Lad din hellige engel vogte mig. Fader! I dine hænder!"

Leif G. Jensen

"Skallen"

Præsentation

Som det fremgår af gudstjenestelisten, indbyder Langelands Menigheds ca. én gang månedligt til gudstjeneste i Svendborg.

"Skallen"

Medborgerhusets navn kommer af, at det tidligere har været et æggepakkeri. Her har menigheden lejet sig ind ca. hver sidste søndag i måneden. Et dejligt lokale med masser af plads, stole og borde og et klaver.

Vi holder "evangeliserende" gudstjenester med forkyndelse og uden nadverfejring. Vi vil gerne fremstå som kirke og ikke blot som en forening med møder. Det var behovet for gudstjeneste med solid prædiken, der satte os i gang. Præsten optræder i kjole og krave. Og den vante liturgi følges omtrentligt.

Hver gang trykkes et program med salmer, tekster, trosbekendelse samt ind- og udgangsbøn, der bedes kor. Alle kan således være med på lige fod. Et bord med lys, blomster og fin dug tjener som alter. Menighedens tekstilkunstner bidrager også ofte med alterbilleder svarende til søndagen.

Prædiken fylder meget og er forberedt ved uddeling af løbesedler og opsætning af plakater. Her lanceres søndagens emne evt. med henvisning til dagsaktuelle emner. Der annonceres i lokalblad og Kristeligt Dagblad. Og flere er kommet netop via disse kanaler.

Deltagerantallet svinger mellem 12 og 25 og kommer fra det meste af Fyn: Lohals, Bagenkop, Kerteminde, Faaborg samt hyppige gæster fra København. Mormoner, apostoler, satanister, missionsfolk, folke- og frikirkefolk har deltaget.

Efter gudstjenesten er der kaffebord, hvor der ofte udfolder sig en livlig samtale og debat om centrale emner i den kristne tro. Her mærker jeg meget behovet for en klar evangelisk luthersk kristendom, som giver sjælen

En deltager har sendt dette foto og skriver: "Et lille minde fra vores mange dejlige timer sammen i Svendborg. - Vi glæder os til at dele mange flere timer og søndage med dig og menigheden fremover."

hvile og troen fasthed. Jeg håber og beder til, at flere må erfare, at de får noget solidt at leve af. Indkomne bidrag dækker i hvert fald stort set husleje og annoncering.

En lille kerne kommer stort set hver gang. Og de fleste gange ser vi nye ansigter. I snit er ca 1/3 af deltagerne frikirkemedlemmer. Vi tror og oplever, at vi som kirke i det sydfynske har en mission, som ingen andre tager op. Men vi ser også, at kræfterne er få. Vi kan jo f.eks. ikke holde gudstjeneste i Lohals samme søndag, og det er et afsavn!

Foreløbig fortsætter vi på "Skallen" frem til sommer. Vi takker bladets læsere for forbøn. Og vi vil gerne kvittere for interes-sen med en varm indbydelse til deltagelse! Et besøg kan i sig selv være en god mission.

Se gudstjenestelisten - og kig ind!

Vagn Lyrstrand

Fra menighederne

Præstefrue fylder 90

Den 12. januar i år fyldte vor kære Ruth Michael - enke efter pastor Paul Michael D.D. - 90 år. Fødselsdagen blev holdt i familiens skød i Neumünster.

Det skal her nævnes, at fru Michael er født i Kolberg og er vokset op i Den evangelisk-lutherske Frikirke i Tyskland. I 1943 blev hun gift med Paul Michael. De tog i 1948 imod kaldet til at blive præstefamilie i Danmark. Vi tænker med stor tak til Gud tilbage på næsten 40 år, hvor fru Ruth Michael virkede sammen med sin mand iblandt os og husker særligt hendes altid åbne hjerte og favn og hendes godhed overfor os alle. Desuden tjente hun os som korleder, sanger og organist.

Gud har bevaret hende som sit kære barn, så hun i sin høje alder trofast bærer vidnesbyrd om, at vi syndere frelses uforskyldt af Guds nåde ved forløsningen i Jesus Kristus.

"Min sjæl, lov Herren, og glem ikke alle hans velgerninger!" Sådan siger og synger vi i tak til Gud for fru Michael.

Leif G. Jensen

Langelands Menighed

Dødsfald

8. februar tog Herrens stærke hænder murermester Lars Gregersen Jensen fra denne verdens tåredal hjem til sin lyse himmelsal.
Lars blev født 20. 11. 1914 og ville 8. april i år have fejret guldbryllup med sin kære Minna. I Bøstrup delte de livet med deres 3 børn - Lis, Per og Niels.

Lars huskes bl.a. for en stærk hånd, som både kunne arbejde, foldes til bøn og give trofaste tryk. En stor og varm plads er blevet tom i familie samt i menighed og kirke.

Vi takker Gud for Lars og ønsker de pårørende Guds trøst ved troen på Jesus, vores opstandne og levende Herre.

Begravelsen foregik den 13. februar fra kirken i Bøstrup, hvor Lars også blev stedt til hvile på kirkegården. I kirken blev talt over Salme 31,2-6 & 16, hvor David bekender "Mit livsløb er i din hånd!" *VL*

Kaldet til tjeneste i Missourisynoden

Pastor Jais H. Tinglund blev i januar kaldet til tjeneste i vores søsterkirke i USA. Kaldet kom fra to menigheder i Aberdeen og Colombia i South Dakota.

Pastor Tinglund har taget imod kaldet. Sammen med sin hustru Lillian og børnene Katharina, Gabriela og Magaretha rejser han i slutningen af april til deres nye hjem i USA.

Det er en stor beslutning, som kun kan tages i tillid til Herren. Men vi ved, at når Gud kalder, da vil han også føre og velsigne. Det stoler vi på sammen med pastor Tinglund og hans familie. Indsættelsesgudstjenesten holdes 28. april i den ny menighed. Hans sidste tjeneste i vor kirke finder sted ved gudstjenesten 14. april i Løsning.

Vi takker Gud for hans nåde mod os, at vi ved pastor Tinglund har fået evangeliet forkyndt rent og klart til fornyelse i troen på Jesus Kristus. *LGJ*

KALENDER

Ungdoms-weekend 19.-21. april i Jylland.

Årsmøde 6.-7. juli på Hedemølle Efterskole ved Bjerringbro.

Sommerlejr 7.-11. juli ligeledes på "Hedemølle Efterskole"

VELKOMMEN!

Reserveret postvæsnet

Retur-adresse: Luthersk Kirkes Ekspedition, Drachmannsvej 9, 8723 Løsning

Gudstjenester

ØERNE

Pastor Vagn Lyrstrand

København. Martins Menighed
Skærtor. 28. marts kl. 10 m.nadver
Langfredag 29. marts kl. 10 liturgisk
Påskedag 31. marts kl. 10 m.nadver
2. Påskedag 1. april kl. 10 sanggdstj.
Søndag 7. april kl. 10 m. nadver
Søndag 14. april kl. 10 m. læsepræd.
Søndag 21. april kl. 10 m. nadver
St. Bededag 26. april kl. 10
Søndag 28. april kl. 10 m. nadver
Søndag 5. maj kl. 10
Kr. Himmelfart 9. maj kl. 10 m.læsepr.
Søndag 12. maj kl. 10 m. nadver
Pinsedag 19. maj kl. 10 m. nadver
2. Pinsedag 20. maj kl. 10. sanggdst.
Trinitatis 26. maj kl. 10 m. nadver

Langeland, Lohals kirke
Skærtorsdag 28. marts - ingen gdst.
Langfredag 29. marts kl. 10.30 (LGJ)
Påskedag 31. marts kl. 16 m.nadver
Søndag 7. april - ingen gdst.
Søndag 14. april kl. 10.30 m. nadver
Søndag 21. april kl. 16
St. Bededag 26. april kl. 16
Søndag 28. april kl. 15 "Skallen"
Møllergade 99, Svendborg
Søndag 5. maj kl. 16
Kr. Himm. 9. maj kl. 10.30 m.nadver
Søndag 12. maj - ingen gdst.
Pinsedag 19. maj kl. 16 m. nadver
Trinitatis 26. maj kl. 15 "Skallen"
Møllergade 99, Svendborg

JYLLAND

Pastor Leif G. Jensen

Løsning, Vinkelvej
Skærtor. 28. marts kl. 14 m.nadver
Langfredag 29. marts kl. 10 (JHT)
Påskedag 31. marts kl. 14 m.nadver
2. Påskedag 1. april kl. 10 (JHT)
Søndag 7. april kl. 10 m. nadver
Søndag 14. april kl. 14 (JHT)
Søndag 21. april kl. 10 m. nadver
St. Bededag 26. april kl. 10
Søndag 28. april kl. 14
Søndag 5. maj kl. 10 m. nadver
Kr. Himmelfart 9. maj kl. 14 m.læsepr.
Søndag 12. maj kl. 14
Pinsedag 19. maj kl. 10 m. nadver
2. Pinsedag 20. maj kl. 14
Trinitatis 26. maj kl. 14 m. læseprd.

Århus, Gratiakirken, Bissensgade 14
Skærtor. 28. marts kl. 10 m.nadver
Langfredag 29. marts kl. 16 (JHT)
Påskedag 31. marts kl. 10 m.nadver
2. Påskedag 1. april kl. 16 (JHT)
Søndag 7. april kl. 16 m. nadver
Søndag 14. april kl. 10 (9.20 nadver)
Søndag 21. april kl. 14
St. Bededag 26. april kl. 16
Søndag 28. april kl. 10 (9.20 skrifte)
Søndag 5. maj kl. 16
Kr. Himmelf. 9. maj kl. 10 konfirmation
Søndag 12. maj kl. 10 (9.20 nadver)
Pinsedag 19. maj kl. 16 m. nadver
2. Pinsedag 20. maj kl. 10
Trinitatis 26. maj kl. 10 m. læseprd.

ADRESSER
Pastor Leif G. Jensen, Ewaldsvej 9, 8723 Løsning. Tlf. 7565 1660
Pastor Vagn Lyrstrand, Ålekistevej 157, 2720 Vanløse. Tlf. 3874 6661
Pastor Jais H. Tinglund. Vestermarksvej 2B, 8723 Løsning 75 89 30 99
Besøg kirkens internet-sted på www.vivit.dk. E-mail: post@vivit.dk

ISSN 0905-7447